

BIS-NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, betreffende de omzetting van Richtlijn 2018/844/EU en betreffende diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie
- Definitieve goedkeuring na adviesvraag aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State

SAMENVATTING

De Vlaamse Regering hecht na advies van de Raad van State haar definitieve goedkeuring aan het verzamelbesluit energie. Door middel van dit besluit worden een aantal bepalingen uit de Europese richtlijnen (EU) 2018/844 en (EU) 2018/2002 omgezet. Het betreffen onder andere aanpassingen aan de energieprestatieregelgeving, waaronder een bijsturing van het aanscherpingspad van het S-peil en van de ingrijpende energetische renovaties van residentiële gebouwen. Het besluit bevat tevens omzettingbepalingen met betrekking tot de bemetering en facturatie bij energieleveringen, inclusief thermische energie. Ook wordt de regeling met betrekking tot de verouderde en in onbruik geraakte energieaudit opgeheven. Ook worden een aantal kleinere aanpassingen m.b.t. de regelgeving aangaande de energieprestatiecertificaten aangebracht. Tot slot worden een aantal kleine aanpassingen aan andere bepalingen uit het Energiebesluit doorgevoerd.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Omgeving

BELEIDSVELD: Energie

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taaladvies nr. 2020/18 werd op 31 januari 2020 bekomen.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd op 2 mei 2020 verkregen.

C. EERSTE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 15 mei 2020 haar eerste principiële goedkeuring¹ aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, betreffende de omzetting van Richtlijn 2018/844/EU en betreffende diverse

¹ VR 2020 1505 DOC.0470

bepalingen inzake de energie-efficiëntie, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om hierover het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de MINA-raad, en de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC) in te winnen. Tevens werd de minister gelast om het ontwerpbesluit op 18 juni 2020 mede te delen aan de Europese Commissie, met toepassing van artikel 5 en artikel 8, lid 1, van Richtlijn 2015/1535/EU van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij en met toepassing van artikel 15 van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt.

Het ontwerpbesluit op 18 juni 2020 werd medegedeeld aan de Europese Commissie, met toepassing van artikel 5 en 8, lid 1, van Richtlijn 2015/1535/EU van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij en met toepassing van artikel 15 van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt. De standstill-periode kwam (zonder opmerkingen te hebben ontvangen) te vervallen op 21 september 2020.

D. ADVIEZEN VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRADEN, DE VREG EN DE VTC

D.1. Non-advies van de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De strategische adviesraad "SERV" liet per schrijven d.d. 2 juni 2020 weten dat zij over het ontwerpbesluit geen advies wenste te verstrekken.

D.2. Non-advies van de MINA-raad

De strategische adviesraad "MINA-raad" liet per schrijven d.d. 22 juni 2020 weten dat zij over het ontwerpbesluit geen advies wenste te verstrekken.

D.3. Advies van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

De VREG gaf op 16 juni 2020 over het ontwerpbesluit haar advies ADV-2020-06.

D.4. Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC)

De Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, bezorgde op 18 mei 2020 haar adviesvraag aan de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC). De VTC heeft op 30 juni 2020 haar advies nr. 2020/15 verstrekt.

E. TWEEDE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 17 juli 2020 haar tweede principiële goedkeuring² aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, betreffende de omzetting van Richtlijn 2018/844/EU en betreffende diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om hierover het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State in te winnen.

² VR 2020 1707 DOC.0896

F. ADVIES VAN DE AFDELING WETGEVING VAN DE RAAD VAN STATE

Op 28 juli 2020 is de adviesaanvraag betreffende het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, betreffende de omzetting van Richtlijn 2018/844/EU en betreffende diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie, in de rol van de afdeling wetgeving ingeschreven. De afdeling Wetgeving van de Raad van State verstrekte betreffende het voormelde ontwerpbesluit haar advies nr. 67.898/1/V op 11 september 2020. Het advies gaat als bijlage 2.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State (eerste vakantiekamer) maakte in haar advies de hierna volgende opmerkingen:

- Een aantal wetgevingstechnische opmerkingen waarmee bij de eindredactie van het ontwerpbesluit rekening werd gehouden.
- Volgens de Raad van State voorziet artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 ervan, in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

Inmiddels werd bij artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens opgericht. De Vlaamse toezichtcommissie (VTC) is een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid en is als toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 36, lid 4, van de AVG verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de AVG door de instanties. Ingevolge artikel 51, lid 1, van de AVG kan immers elke lidstaat één of meer onafhankelijke overheidsinstanties, verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening, oprichten.

Sinds de bekendmaking van de aanstelling van de leden van de VTC door de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad d.d. 29 maart 2019, is de VTC ingevolge artikel 10/4, §1, van voornoemd decreet bevoegd om hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering adviezen te verstrekken omtrent elke aangelegenheid met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. Er moet aldus worden vastgesteld dat er in dit geval een advies is waarbij het ontwerp is getoetst aan de AVG. Een apart advies van de GBA is dan ook niet nodig.

- De Raad adviseert om in het dispositief een expliciet apart artikel op te nemen dat de door dit besluit om te zetten richtlijnen vermeld. Aan dit advies wordt gevolg gegeven.
- De Raad meent dat er wat betreft het ontworpen artikel 3/1.4.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 onvoldoende decretale rechtsgrond is om de regeling ook op "tussenpersonen" van toepassing te maken. Uit artikel 1.1.3, 126°, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 valt op te maken dat een "tussenpersoon" geen energie verkoopt aan afnemers in de voormelde zin, namelijk aan personen die voorzien in hun eigen behoefte, maar aan een andere tussenpersoon of leverancier. Door tussenpersonen te beschouwen als warmte- of koudeleveranciers breidt het ontworpen artikel 3/1.4.1, eerste lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 dat begrip uit tot personen die thermische energie verkopen aan andere personen dan aan afnemers in de zin van artikel 1.1.3, 11°/1, van het Energiedecreet van 8 mei

2009. Hiervoor bieden de artikelen 4/1.3.1, tweede lid, en 4/1.3.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, of enige andere bepaling van dat decreet, volgens de Raad geen rechtsgrond. De Raad stelt dat de verwijzing naar de tussenpersonen in het ontworpen artikel 3/1.4.1, eerste lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 worden weggelaten.

Aan dit advies wordt gevolg gegeven. Zoals werd uitgelegd in de nota bij de eerste principiële goedkeuring werd met de term “tussenpersoon” immers beoogd om ook verenigingen van mede-eigenaars (VME) die thermische energie afnemen van een warmte- of koudeleverancier en vervolgens doorleveren aan bijv. de bewoners binnen een appartementsgebouw als warmte of koudeleverancier te catalogeren, en dus te onderwerpen aan het toepassingsgebied van het ontworpen artikel 3/1.4.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010. De term “tussenpersoon” is echter gelet op de decretale definitie ervan hiervoor niet geschikt.

Doordat de Raad enerzijds expliciet aanvaardt dat de “beheerder van een centrale bron” wel als leverancier kan worden beschouwd, en anderzijds door de inhoud van de decretaal vastgestelde definitie van “warmte- of koudeleverancier”³, zullen de VME's quasi altijd onder een van beide gevallen zijn onder te brengen, waardoor zij in dat geval nog steeds onder het toepassingsgebied van het ontworpen artikel 3/1.4.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 zullen vallen.

- De Raad stelt voorts dat het aanbeveling verdient om de tekst van het ontworpen artikel 3/1.4.1, laatste lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 aan te passen. Aan dit advies wordt gevolg gegeven:
 - o in geval van uitbesteding aan een derde partij blijft de beheerder van een centrale bron of de tussenpersoon de eindverantwoordelijke voor de naleving van de in artikel 3/1.4.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 bepaalde plichten;
 - o met het woord “kosten” wordt bedoeld “kosten in verband met de factureringsinformatie betreffende het individuele verbruik van verwarming, koeling en warm water voor huishoudelijk gebruik in appartementsgebouwen en multifunctionele gebouwen”;
- De Raad merkt op dat in het ontworpen artikel 3/1.5.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt soms gewag gemaakt van “eindegebruikers” en dan weer van “eindegebruikers van thermische energie”. Omwille van de eenvormigheid schrijve men systematisch “eindegebruikers van thermische energie”. Aan dit advies wordt gevolg gegeven.
- Luidens het ontworpen artikel 7.11.4, § 6, van het Energiebesluit van 19 november 2010 houdt het Vlaams Energieagentschap een databank bij van bepaalde projecten, waarbij de databank per project minstens de identificatiegegevens van het project en van de steunaanvrager omvat, alsook de voor het project toegekende steun. In het ontworpen artikel 8.8.1, § 2, zesde lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt dan weer voorzien in een door “de betrokken partijen” en “de overheid” te consulteren databank van conformiteitsverklaringen inzake luchtdichtheid en ventilatie waarover een organisator van een kwaliteitskader moet beschikken, waarbij hij de vertrouwelijkheid van gevoelige informatie moet waarborgen. De Raad meent dat er onvoldoende rechtsgrond in het Energiedecreet van 8 mei 2009 aanwezig is om een dergelijke databank te creëren.

Deze stelling kan niet worden gevolgd.

- o De rechtsgrond uit de AVG is artikel 6, lid 1, e). De bepaling steunt in het Energiedecreet op artikel 8.2.1, artikel 8.3.1 en artikel 8.4.1. Op basis van deze artikelen kan de Vlaamse

³ In artikel 1.1.3, 133°/1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 gedefinieerd als: “warmte- of koudeleverancier: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die aan afnemers thermische energie via een warmte- of koudenet verkoopt”.

Regering steunprogramma's opstellen met tegemoetkomingen ten voordele van natuurlijke personen, ondernemingen en niet-commerciële instellingen, publiekrechtelijke rechtspersonen, de netbeheerders en de beheerders van het transmissienet. De toevoeging aan artikel 7.11.4 van het Energiebesluit van 19 november 2010 kadert binnen het steunprogramma voor kleine en middelgrote windturbines. Deze databank is noodzakelijk omdat in het licht van staatssteun aan de Europese Commissie moet kunnen worden gerapporteerd over de verstrekte steun. Aangezien deze databank zodoende ook persoonsgegevens m.b.t. de subsidiegerechtigde zal bevatten, dient het bestaan van deze databank in het licht van de AVG reglementair te worden onderbouwd.

- In het Energiedecreet van 8 mei 2009 kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 10.1.6 en artikel 11.1.5, derde lid. Het eerste artikel geeft de Vlaamse Regering de bevoegdheid om kwaliteitseisen en kwaliteitscontroles op te leggen aan aannemers van werken en diensten, als ook regels te bepalen voor de manier waarop die eisen en controles worden uitgevoerd. Het tweede artikel geeft nog eens expliciet deze bevoegdheid aan de Vlaamse Regering voor wat betreft de toepassing van de berekeningsmethode.

In tegenstelling tot wat de Raad meent bevatten de voormelde artikelen voldoende decretale basis om een dergelijke databanken op te stellen. Een dergelijke databank is immers een onontbeerlijk accessorium bij de maatregel waarvoor ze dient.

- De Raad meent dat er voor het opheffen van de EAP-regeling en de erkenning als energiedeskundige type B best een overgangsbepaling moet worden ingevoerd. De Raad stelt dat het niet uit te sluiten valt dat een klein aantal personen die thans "energiedeskundige type B" zijn, voor hangende dossiers alsnog een "energieaudit residentieel" wensen in te dienen na de inwerkingtreding van de ontworpen regeling.

Aan dit advies wordt geen gevolg gegeven. Het aantal ingediende EAP-dossiers is de laatste jaren stelselmatig gedaald, tot slecht 2 dossiers in 2019. Tot op heden werd in 2020 nog geen enkel dossier ingediend. Bovendien is de software zowel inhoudelijk als softwarematig sterk verouderd, waardoor het ook inhoudelijk niet meer aangewezen is om op basis van deze software advies te geven. De kosten van een overgangsmaatregel zijn dan ook veel groter dan de hypothetische baten, zonder dat zelfs aangetoond is dat een dergelijke overgangsmaatregel überhaupt noodzakelijk is.

- De Raad meent dat de verwijzing naar de artikelen 9.2.8, § 1, tweede lid, en 9.2.9, tweede lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 moet worden weggelaten uit het ontworpen artikel 9.2.5/3. De artikelen 9.2.8 en 9.2.9 van het Energiebesluit van 19 november 2010, waarnaar die bepaling verwijst, hebben volgens de Raad betrekking op niet-residentiële gebouwen, niet op appartementsgebouwen, die residentiële gebouwen zijn. De Raad meende dan ook dat het niet logisch was om naar die bepalingen te verwijzen en adviseert om die te schrappen.

Dit advies kan niet worden gevolgd. Het ontworpen artikel 9.2.5/3 van het Energiebesluit van 19 november 2010 voorziet *"In de gevallen vermeld in artikel 9.2.3, §1, tweede lid, artikel 9.2.4, tweede lid, artikel 9.2.8, §1, tweede lid, en artikel 9.2.9, tweede lid,"* in een verplichting voor de eigenaar van een gebouweenheid binnen het appartementsgebouw om ook een kopie van het energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen te bezorgen aan de kandidaat-koper of de kandidaat-huurder.

De Raad en de gemachtigd ambtenaar verloren echter uit het oog dat appartementsgebouwen niet enkel dienen voor individuele of collectieve bewoning, maar dat vaak ook niet-residentiële activiteiten plaatsvinden in gebouweenheden binnen die appartementsblok (bv. winkel op gelijkvloer, coiffeur, restaurant, boekhoudkantoor, enz.).

De verplichting m.b.t. het energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen is conform artikel 9.1.5/1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 opgelegd voor elk appartementsgebouw dat over minstens twee gebouweenheden beschikt. De term “gebouweenheid”⁴ is in artikel 1.1.1, §2, 44°/1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 ruimer gedefinieerd dan wooneenheid. Uit die definitie vloeit dan ook duidelijk voort dat dit een niet-residentiële bestemming kan zijn, wat ook logisch is want de gemeenschappelijke delen (dak, gevel, tappenhuizen, verlichting,...) zal evenzeer invloed hebben op de opmaak van een energieprestatiecertificaat residentiële gebouwen als op de opmaak van een energieprestatiecertificaat kleine niet-residentiële gebouwen of een energieprestatiecertificaat grote niet-residentiële gebouwen.

Een dergelijk niet-residentiële gebouweenheid binnen dat appartementsgebouw is voorts ook onderworpen aan de verplichtingen uit het Energiebesluit van 19 november 2010 m.b.t. energieprestatiecertificaten en moet zodoende over hetzij een energieprestatiecertificaat grote niet-residentiële gebouwen (eens dit specifieke EPC is geoperationaliseerd), hetzij een energieprestatiecertificaat kleine niet-residentiële gebouwen beschikken wanneer zij dat pand wenselijk te verkopen of verhuren.

Er is zodoende geen enkele reden waarom - in tegenstelling tot het geval van de verkoop of verhuur van residentiële gebouweenheden - een kopie van het energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen niet zou moeten worden overhandigd bij de verkoop of verhuur van een niet-residentiële gebouweenheid binnen hetzelfde appartementsgebouw.

- De Raad adviseert om in het ontworpen artikel 11.2.6, eerste lid, 3°, van het Energiebesluit van 19 november 2010 geen subopsomming “a) & b)” te gebruiken maar om duidelijkheidshalve te schrijven “*niet onpartijdig handelt of aan belangenvermenging doet*”. Aan dit advies wordt gevolg gegeven.
- De Raad stelde wat betreft het ontworpen artikel 12.3.21 van het Energiebesluit van 19 november 2010 een aantal alternatieve formuleringen voor waardoor de intentie van de stellers van het ontwerp beter tot uitdrukking komt. Aan dit advies wordt gevolg gegeven.
- De Raad wijst nog eens op de algemene problematiek van de tegenstelbaarheid van normen. De Vlaamse Regering is zich van dit probleem bewust, en heeft deze problematiek ook al in andere nota's besproken, maar aangezien de bevoegdheid aangaande de normalisatie conform de bijzondere wet tot hervorming der instellingen nog steeds een exclusief federale bevoegdheid vormt, moet een structurele oplossing hiervoor door de federale regering worden geboden.
- Tot slot moet worden gewezen op het feit dat de Raad van State in haar advies expliciet een aantal regelingen uit het ontwerpbesluit heeft onderzocht (bijv. de delegatie aan de minister in het ontworpen artikel 3/1.2.1, de aanpassing van regels m.b.t. de uitrol van elektrische laadpunten door de elektriciteitsdistributienetbeheerders in 2020, de problematiek van het verplaatsen van zonnepanelen in het kader van EPB,...), en dat na onderzoek ervan de Raad expliciet concludeerde dat de voorgestelde wijzigingen allen verenigbaar zijn met hogere rechtsregels.

⁴ In artikel 1.1.1, §1, 44°/1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 gedefinieerd als “Gebouweenheid = *de kleinste eenheid binnen een gebouw die voldoet aan al de volgende voorwaarden: a) geschikt zijn voor woon-, bedrijfsmatige, of recreatieve doeleinden of een gemeenschappelijk deel zijn; b) ontsloten worden via een eigen afsluitbare toegang vanaf de openbare weg, een erf of een gedeelde circulatieruimte; c) in functioneel opzicht zelfstandig zijn.*”

Ook nam de Raad in haar advies expliciet nota van de artikelen van het ontwerp die strekken tot de gedeeltelijke herinvoering van een erkenningsregeling voor organisatoren van een kwaliteitskader voor de uitvoering van luchtdichtheidstesten of de opmaak van ventilatieverslagen, na een vernietiging van die erkenningsregeling door de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak.⁵ De Raad poneerde echter geen opmerkingen bij deze reparatie, waaruit moet worden geconcludeerd dat de Raad *prima facie* geen bezwaren tegen de vooropgestelde reparatieregeling heeft.

2. **INHOUD**

Aan het ontwerpbesluit werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- Een aantal wetgevingstechnische opmerkingen van de Raad van State waarmee bij de eindredactie van het ontwerpbesluit rekening werd gehouden.
- **ARTIKEL 1:** er wordt naar aanleiding van het advies van de Raad van State een nieuw artikel 1 ingevoegd dat de door dit besluit (gedeeltelijk) om te zetten richtlijnen oplijst. De artikelen van dit besluit wordt als consequentie van deze en andere wijzigingen dan ook vernummerd.
- **ARTIKEL 2:** aan dit artikel, dat de definities uit artikel 1.1.1, §2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wijzigt, worden de volgende wijzigingen aangebracht:
 - o Er wordt een definitie ingevoegd van “bruto (elektrisch) nominaal vermogen”. In het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2020⁶⁷ werd de splitsing in artikel 6.2/1.2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 voor grootschalige windturbines in een categorie 300kW-3MW en een categorie 3MW-4,5MW reeds aangepast om ongewenste neveneffecten weg te werken. Aangezien de steun hoger is voor turbines onder 3 MW, worden er soms turbines gepland net onder de 3 MW zodat de zone suboptimaal wordt ingevuld. In de praktijk gaat het om een softwarematige of andere kunstmatige begrenzing, wat potentieel fraudegevoelig is. Om dit te vermijden werd in artikel 6.2/1.2 en in bijlage III/1 de grens tussen de twee categorieën al verlaagd van 3 MWe naar 2,5 MWe. Voor windenergie worden bij de berekening van de onrendabele top, voor de berekening van de vollasturen, na de invoering van deze wijziging, alleen de windturbines met een “bruto nominaal vermogen” vanaf 2 MW in beschouwing genomen die binnen de vermogensvork van de betreffende projectcategorie vallen. Deze aanpassing van de categorieën voor windturbines is ondertussen van toepassing geworden voor projecten met stardatum vanaf 15 september 2020.

In dit kader wordt thans bijkomend voor o.a. de afbakening van die projectcategorieën een duidelijke definitie van de term “bruto (elektrisch) nominaal vermogen” ingevoerd waardoor het niet voor interpretatie vatbaar is dat men in het kader van de energieregelgeving de installatie softwarematig of op een andere wijze kan begrenzen om op deze wijze het vermogen kunstmatig te drukken om zo o.a. hogere steun te verkrijgen. Deze wijziging is enkel van toepassing binnen de context van het Energiebesluit en staat uiteraard los van vermogensbegrenzing die zou worden opgelegd om te voldoen aan vergunningsvoorwaarden: die voorwaarden blijven onverminderd parallel van toepassing. Het betekent enkel dat in het kader van de

⁵ RvS 10 juli 2019, nr. 245.148, *vzw Belgische vereniging van onafhankelijke agentschappen voor controle van gebouwen*.

⁶ Besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2020 tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de ondersteuning van hernieuwbare energiebronnen en warmte-krachtkoppeling, BS 21 augustus 2020.

⁷ Zie ook VR 2020 1007 DOC.0737/1BIS

energieregeling uit wordt gegaan van het bruto nominaal vermogen van de installatie zonder rekening te houden met enige softwarematige of andere begrenzing die in de praktijk wordt of moet worden toegepast.

Concreet zal dit bv. voor windturbines bij de groenestroomcertificatenvraag aangetoond worden aan de hand van het bij dat specifieke type van windturbine behorende homologatiedocument dat door de turbineproducent werd afgeleverd. Elke windturbine heeft immers (overeenkomstig de IEC 61400-norm of gelijkwaardig) een IEC-certificaat, alwaar de “rated power” (= bruto nominaal vermogen) expliciet in staat vermeld. Dit homologatiecertificaat is specifiek voor elk type turbine en er zijn geen aparte certificaten per land, enkel per ‘product’.

De wijziging treedt in werking op de datum van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. Deze definitie wordt in het kader van certificatenvragen echter enkel van toepassing op alle dossiers die in het kader van de procedures beschreven in artikel 6.1.2, §1 en artikel 6.2.2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 op moment van de inwerkingtreding van deze bepaling nog geen definitieve beslissing over hun certificatenaanvraag hebben ontvangen, maar zal van toepassing zijn los van de wijziging die middels het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2020 aan de grenzen van de representatieve projectcategorieën voor wind werden doorgevoerd. Doordat die dossiers immers nog niet definitief zijn, kan deze correcte toepassing van wat een “bruto nominaal vermogen” is op hen worden toegepast. Voor dossiers waar al een definitieve beslissing werd verkregen verandert er echter niets: de beslissingen in dergelijke dossiers waarin rechten al definitief werden toegekend kunnen immers conform de rechtspraak van de Raad van State niet worden herzien of ingetrokken.

- Er worden via dit artikel in artikel 1.1.1, §2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 nog een aantal bijkomende nieuwe definities ingevoegd die betrekking hebben op de energieprestatieregelgeving. Het gaat om de begrippen “verwarmingssysteem” en “warmteopwekker”. Het betreft de omzetting van definities uit Europese regelgeving. Hierbij wordt de definitie voor respectievelijk “verwarmingssysteem” en “warmtegenerator” (de meer archaische term “warmtegenerator” komt niet voor in het Energiebesluit van 19 november 2010, maar het synoniem “warmteopwekker” wel) uit richtlijn (EU) 2018/844 overgenomen. Dit betreft dus een loutere omzetting van de EPBD-richtlijn (EU) 2018/844.
- **ARTIKEL 12 EN ARTIKEL 13:** gevolg gevend aan het advies van de Raad van State (zie supra) wordt in deze artikelen het begrip “tussenpersoon” telkens geschrapt. Tevens wordt in dit artikel de door de Raad gevraagde verduidelijking aangebracht.
- **ARTIKEL 14:** de Raad adviseerde om omwille van de eenvormigheid systematisch “eindgebruikers van thermische energie” te schrijven. Dit wordt in dit artikel doorgevoerd.
- **ARTIKEL 15:** aan artikel 6.1.3/3 van het Energiebesluit van 19 november 2010 worden een aantal technische correcties aangebracht zonder inhoudelijke consequenties. Het betreft het rechtzetten van een wetgevingstechnische fout met betrekking tot de paragraafsgewijze indeling, het rechtzetten van incorrecte verwijzingen, en het gelijktrekken van de gebruikte terminologie in §2 t.o.v. §1.
- **ARTIKEL 17 EN ARTIKEL 18:** de artikelen 7.2.14 tot en met 7.2.20 van het Energiebesluit van 19 november 2010 bepalen de voorwaarden onder dewelke de minister, bevoegd voor het energiebeleid, binnen de perken van de beschikbare begrotingsmiddelen of de middelen die door de minister daartoe, na beslissing van de Vlaamse Regering, in het Energiefonds worden

gereserveerd, aan niet-commerciële instellingen steun kan verlenen voor energieconsulentenprojecten in het Vlaamse Gewest. Artikel 7.2.14 van het Energiebesluit beperkt de voor een subsidie voor een energieconsulentenproject in aanmerking komende begunstigden tot “niet-commerciële instellingen”⁸. Ook artikel 7.2.17 maakt enkel gewag van “niet-commerciële instellingen”.

Het Vlaams Energieagentschap evalueerde eind 2019 de werking van de energieconsulentenprojecten en legde in februari 2020 aan het kabinet van de Vlaamse minister van energie een evaluatienota voor met de beleidsaanbeveling de werking verder te zetten. Om echter de impact van deze projecten verder te vergroten werd voorgesteld om op regelmatige basis binnen het huidige reglementaire kader calls uit te schrijven voor projecten met energieconsulenten voor cruciale thema's en specifieke uitdagingen gelinkt aan concrete beleidsdoelstellingen Renovatiepact 2.0 en hernieuwbare energie. Daarbij wordt gemikt op een zo concreet mogelijke impact op het verhogen van de renovatiegraad en het realiseren van de doelstellingen voor hernieuwbare energie.

In de beleidsnota energie 2019-2024 worden in deze context vermeld:

- de opstart van een pool van opgeleide renovatiecoaches voor de verstrekking van eerstelijnsrenovatieadvies, ontzorging en voorstellen voor financiering;
- de realisatie van proefprojecten met thermografische foto's als opstap naar het verlenen van een renovatieadvies aan individuele eigenaars;
- De realisatie van proefprojecten die kwetsbare eigenaars ondersteunen bij de overstap naar een voordeliger energieleverancier.

De bestaande energiehuizen en/of de eengemaakte energie- en woonloketten zijn goed geplaatst om in dit soort projecten een uitvoerende rol op te nemen. Op basis van de huidige bepalingen komen zij echter niet in aanmerking aangezien ze niet onder de vermelde definitie 'niet-commerciële instelling' vallen. Daarom wordt voorgesteld om de begunstigden voor energieconsumentenprojecten uit te breiden met energiehuizen, lokale besturen en intercommunales. Daartoe wordt het toepassingsgebied van artikel 7.2.14 en 7.2.17 van het Energiebesluit van 19 november 2010 uitgebreid met 'publiekrechtelijke rechtspersonen'.

- **ARTIKEL 19:** artikel 13 van het besluit van 10 juli 2020⁹ dat bij diens inwerkingtreding artikel 7.11.4 van het Energiebesluit van 19 november 2010 zal vervangen, noopt tot een vernummering van de door artikel 19 van dit besluit in te voegen paragraaf 6 tot paragraaf 6/1. Tevens wordt in artikel 60 bepaald dat dit artikel 19 (met deze vernummerde in te voegen paragraaf 6/1) op het zelfde moment in werking treedt als het voormelde artikel 13 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2020. Het is immers de bedoeling dat dit als een “pakket” gebeurt en dat de vervanging die door het voormelde artikel 13 wordt doorgevoerd, deze in te voegen paragraaf niet overschrijft.
- **ARTIKEL 50:** de Raad adviseerde om in het ontworpen artikel 11.2.6, eerste lid, 3°, van het Energiebesluit van 19 november 2010 duidelijkheidshalve te schrijven “*niet onpartijdig handelt of aan belangenvermenging doet*”. Aan dit advies wordt gevolg gegeven.

⁸ In artikel 1.1.1, 92° van het Energiedecreet van 8 mei 2009 gedefinieerd als: ‘niet-commerciële instellingen: scholen, universiteiten, verzorgingsinstellingen en andere gemeenschapsdiensten, verenigingen van mede-eigenaars, kerkefabrieken, verenigingen zonder winstoogmerk en feitelijke verenigingen die een filantropisch, wetenschappelijk, technisch of pedagogisch doel nastreven op het gebied van energie, milieubescherming of bestrijding van sociale uitsluiting’.

⁹ Besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2020 tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de invoering van een steunregeling voor middelgrote installaties op basis van zonne-energie en kleine en middelgrote windturbines en wat betreft nuttige groene warmte, restwarmte en de injectie en productie van biomethaan, BS 21 augustus 2020. De inwerkingtreding van dit besluit van de Vlaamse Regering is gedelegeerd aan de minister, bevoegd voor de energie.

- **ARTIKEL 51:** de Raad stelde wat betreft het ontworpen artikel 12.3.21 van het Energiebesluit van 19 november 2010 een aantal alternatieve formuleringen voor. Aan dit advies wordt gevolg gegeven. Deze alternatieve formuleringen hebben geen inhoudelijke consequenties.
- **ARTIKEL 57:** In punt 4.2 en 5.2 van bijlage XIII bij het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt een kleine rekentechnische aanpassing zonder inhoudelijke consequenties aangebracht om een deling door nul te vermijden. Bij het rekenen kan immers geen zinnige betekenis gegeven worden aan het resultaat van een deling door nul.
- **ARTIKEL 58:** Artikel 18 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2020¹⁰ regelt de inwerkingtreding van het besluit. Thans is voorzien dat dit besluit in werking treedt op een datum die de minister bepaalt. Zoals thans geformuleerd is dit alles of niets en kan de minister aangaande de inwerkingtreding niet diversifiëren. Het voormelde besluit bevat echter ook bepalingen die niets met de invoering van het nieuwe callsysteem voor zonne- en windenergie te maken hebben (bv. bepalingen m.b.t. de calls groene warmte). Ten einde het mogelijk te maken om die bepalingen afzonderlijk in werking te stellen (zodat die reeds op de eerstvolgende call groene warmte van toepassing kunnen worden gemaakt) wordt voorgesteld om de inwerkingtredingsbepaling aan te passen zodat de minister voor iedere afzonderlijke bepaling van het voormelde besluit de datum van inwerkingtreding kan bepalen.
- **ARTIKEL 60:** de inwerkingtredingsbepaling wordt aangepast in het licht van de hogervermelde wijzigingen.
- **BIJLAGE 1:** In punt 12.1.1 van bijlage V bij het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt een kleine wetgevingstechnische aanpassing zonder inhoudelijke consequenties aangebracht.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een budgettaire impact hebben voor de Vlaamse overheid.

B. ESR-TOETS

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de ESR.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een bijkomende impact hebben op de lopende processen en activiteiten van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de lokale en provinciale besturen.

¹⁰ Zie voetnoot 9.

4. VERDER TRAJECT

Het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering wordt na de definitieve goedkeuring in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar definitieve goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, betreffende de omzetting van Richtlijn 2018/844/EU en betreffende diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie, zoals gevoegd als bijlage 1;

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

1. het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, betreffende de omzetting van Richtlijn 2018/844/EU en betreffende diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie;
2. Advies nr. nr. 67.898/1/V van de Raad van State d.d. 11 september 2020